

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 78/18

Люксембург, 31 май 2018 г.

Решение по дело C-335/17
Вълчева/Бабанаракис

Понятието „право на лични отношения“ включва правото на лични отношения на дядото и бабата с техните внуци

Г-жа Нели Вълчева, българска гражданка, е баба по майчина линия на родено през 2002 г. непълнолетно дете. След развода на родителите му обичайното местопребиваване на детето е в Гърция, където живее баща му, гръцки гражданин. Бабата иска да има право на лични отношения с детето. Тъй като не ѝ е възможно да поддържа пълноценен контакт с внука си и безуспешно е търсила съдействие от гръцките органи, г-жа Вълчева иска от български съд да определи режима на лични отношения между нея и внука ѝ. Тя иска да го вижда редовно един уикенд месечно, както и той да ѝ гостува два пъти годишно две или три седмици през ваканциите си. Българските първоинстанционен съд и въззивен съд отхвърлят искането поради липса на компетентност с мотива, че регламент на Съюза (Регламент Брюксел IIa)¹ предвижда компетентността на съдилищата на държавата членка, в която е обичайното местопребиваване на детето (в случая това са гръцките съдилища).

Сезираният като последна инстанция Върховен касационен съд (България) счита, че за да се определи компетентният съд, е важно да се установи дали Регламент Брюксел IIa се прилага към правото на лични отношения с дядото и бабата.

В днешното си решение Съдът констатира преди всичко, че понятието „право на лични отношения“ по смисъла на Регламент Брюксел IIa трябва да се тълкува самостоятелно. След като припомня, че този регламент обхваща всички решения относно родителската отговорност и че правото на лични отношения се счита за приоритет, Съдът отбелязва, че законодателят на Съюза е избрал да не ограничава броя на лицата, които могат да упражняват родителската отговорност или да се ползват от право на лични отношения. Така според Съда понятието „право на лични отношения“ се отнася не само до правото на лични отношения на родителите с тяхното дете, но и на други лица, с които е важно това дете да поддържа лични отношения, по-специално със своите дядо и баба.

Съдът уточнява също така, че за да се избегне приемането на конфликтни мерки от различните съдилища и с оглед на най-добрия интерес на детето, е необходимо един и същ съд да се произнася по правата на лични отношения, и по принцип това е съдът по обичайното местопребиваване на детето.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда.

¹ Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000 (ОВ L 338, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 183).

Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Нанчо Нанчев ☎ (+352) 4303 4293.

Кадри от прочитането на решението са достъпни на „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.